

Dr. Palatul Cultural

LOGO

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 LeiREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65Inseris la Trib. Arad secția III.
No. 6/1939

Girant responsabil: N. ONCU

OBOSEALA

„Noi nu cădem de oboseală... (II Cor. 4:16.)

Noi, toți cunoaștem oboseala. Știm că cel obosit, sau se odihnește și apoi își continuă lucrul până îl termină, sau lasă lucrul sau calea de care s'a apucat neisprăvită. In acest caz, a căzut de oboseală. Și câți nu sunt de aceștia, atât pe țărâmul social cât și pe cel religios — spiritual! — Aici vedem un tânăr cu planuri și idealuri mari pentru viitor, rămas cu școala la jumătate, dincolo altul cu o carieră sau meserie de-abia începută și apoi părăsită. Și aceasta din cauză că a **căzut de oboseală**. Planuri mari, hotărâri bune și promisiuni sfinte, s'au prăbușit, pentru că cei ce le-au făcut au căzut de oboseală înainte de a le realiza.

Aici e un tânăr plin de zel și râvnă pentru răspândirea Evangheliei lui Hristos și aducerea păcătoșilor la El. Dincolo e o biserică hotărâtă să ajute pe acel tânăr și să-l susțină în lucrul lui ori ce ar costa-o. Colo un credincios sau o familie se hotărăște să se roage, o face câțiva ani. Dincoace alte suflete se predau lui Hristos, mărturisesc credința și fac legământ cu El, spunând că vor trăi credincioși până la moarte. De altă parte oameni hotărâți să citească Biblia zilnic, să țină rugăciuni familiare, să nu lipsească dela biserică niciodată, când sunt întruniri, să

dăruiască cât mai mult pentru lucrul Evangheliei și chiar a zecea parte. Ah, ce planuri minunate sunt toate! Dar ce trist trebuie să fie Mântuitorul, când vede, că cei ce le-a făcut, în loc să le continue până la moarte, le-au și uitat, deci a căzut de oboseală. Și ce bucurie e pentru El și noi

nu mai e sudoare, nu mai e suspin sau lacrimă, nu mai e boală sau durere, nu mai e ură sau dușmănie, nu mai e criză sau lipsă. Viață, unde Isus e Stăpân și Domn în veci. Unde sunt lucruri, cari nu se pot spune. Lucruri și bucurii ce „ochiul n'a văzut, urechea n'a auzit și la inima omului nu s'a

suit”, ca să le înțeleagă și să le explice.

Apoi să privim la Isus și norul de martori. Domnul nostru, după 40 de zile de rugăciune și post, n'a căzut de foame și oboseală, și n'a cedat ispitei lui Satan. Călătorind din cetate în cetate obosit și flămând, criticat, dușmănit și urmărit de cărturari și farisei, prins, legat, bătut și omorât, dar n'a căzut de oboseală, până și-a terminat lucrarea. Norul de martori din Evrei 11, Ioan Bunyan, care a stat 12 ani în închisoare și alți credin-

cioși, ne sunt de exemplu, ca să nu cădem de oboseală.

Și că nu vrem să aducem rușine Evangheliei lui Hristos. Când cineva cade de oboseală, nu-și pierde numai sufletul lui și viața veșnică. El nu se păgubește numai singur. Hristos cu care el s'a lăudat, Evanghelia, pe care el a predicat-o, pocăința, pe care el a urmat-o, biserica, de care el s'a ținut și calea, pe care el s'a angajat că, va merge, toate sunt criticate.

(Cont'nuare în pag. II-a)

Botezul ținut la București în bis. bapt. din Apele-Minerale la 8 Iunie 1941

toți, când vedem suflete, cari nu cad de oboseală!

Sunt mai multe motive cari ne ajută să nu cădem de oboseală.

Intâi, că **privim la răsplata fără pereche**. In lume sunt lucruri foarte grele de făcut. Lucruri cari storc energie, putere și sudoare, dar sunt plătite bine. Deaceia cei ce le fac, nu renunță la ele, uitându-se la plata ce o vor primi. Ce este însă această răsplată în comparație cu viața veșnică?! Viață, unde nu mai e oboseală,

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

ANUL III. No. 29 Sâmbătă 19 Iulie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Adm. Birou:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65
Casier: N. Oncu Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Slavă Domnului căci lucrarea Sa merge înainte. Puterea Sa se poate observa în ajutorul, pe care îl dă copiilor Săi, în toate timpurile. Orice lucrare a Sa, pornește cu începuturi mici și slabe, și apoi cu ajutorul Său crește în lucrare mare și uriașă. Istoria bisericească e mărilor a acestor minunate dezvoltări. Așa s'a întâmplat și cu revista noastră. Din ziua încă dela început, după ce un timp de câțiva ani a apărut de două ori pe lună, în format mai mic, a crescut și a apărut în format mărit și săptămânal. A fost de prima dată, când frații au avut o revistă bună, și care a apărut regulat în fiecare săptămână. Deaceia rugăm pe toți cei ce ne iubesc și sprijinesc lucrarea noastră, de a contribui mai mult la cunoașterea cuvântului Domnului, să ne ajute prin facerea de noi abonamente. Costul unui abonament pe jumătate an e atât de mic și nefăcșuros, mai ales în vremurile de azi, e modesta și mica sumă de 65 lei.

Nu iubește cel ce spune, ci acel ce arată aceasta dragoste cu fapta. Deci cine ne trimite mai multe abonamente, ne iubește mai mult. Vremea abonamentelor încă nu a trecut.

Fiindcă s'a scumpit tipografia de trei ori și alte materiale trebuincioase revistei, apelăm la bunăvoința fraților a ne sprijini cu micul lor dar, deoarece revista trece prin mari greutăți în asemenea timpuri. Frații sunt rugați să trimită numai la casierul revistei noastre N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad. Mulțumim tuturor care au la inimă și ajută lucrul Domnului.

FEMEIA ȘI OSPITALITATEA

II. Impărați 4 8-37

Femeia din firea ei e ospitalieră: îi place să vadă oaspeți la masa ei. Dumnezeu i-a dat această însușire deosebită. Sunt femei, cari nu dovedesc această calitate, însă aceasta nu ia dreptul femeii la această calitate.

1. **Insemnătatea ospitalității.** Dece importanță e ospitalitatea? În primul rând, această calitate descoperă caracterul femeii. Aceasta e măsura, care cântărește viața spirituală a femeii creștine.

Ospitalitatea mărește onoarea căminului. O familie unde femeia e ospitalieră, întreaga familie se bucură de o reputație bună.

Spiritul ospitalier ajută la creșterea caracterului altruist, adică învață a iubi tot mai mult pe semenii. Omoară egoismul personal.

2. **Exemple de femei ospitaliere.** Înainte de Hristos cu 1890 ani, găsim o femeie ospitalieră. Ea face plăcinte, în timp ce soțul ei discută cu oaspeții iubiti. Fără să știe, ea a gătit mâncarea bună și a servit pe îngeri. Aceasta e bătrâna Sara.

Șunamita, care găzduiește pe omul lui Dumnezeu Elisei. Ea are o casă separată pentru oaspeți.

Marta și Maria sunt singurele femei din Betania, a căror cămin e deschis să primească pe Isus cel străin și obosit.

Lidia stăruie de trimisii Domnului să rămână în casa ei.

Priscila e gata a primi nu numai pe marele misionar Pavel, ci și pe cei cari vin să-l asculte, îngăduind ca biserica întregă să se adune în casa ei.

3. **Influența femeii ospitaliere.** Femeia ospitalieră atrage la căminul ei pe străini și săraci; ei nu se apropie cu sfială de căminul ei. Apoi ea mai are o influență mare și asupra copiilor ei; Copii femeilor ospitaliere adună săracii de pe drumuri și-i aduc în casă, iar atunci când un oaspeț iubit refuză a merge cu ei, plâng și sunt întristați.

Sigur că, din copii unei femei ospitaliere nu pot fi decât bunii primitori de oaspeți de mâine.

Femeia ospitalieră se bucură de-a fi vorbită de bine de toți. Ea atrage gândurile celor cari vin în casa ei spre Dumnezeu dragostei, care e gata să primească la Sine pe toți, cari aleargă spre El.

4. **Răsplata ospitalității.** una din femeile ospitaliere rămas nerăsplătite pentru serviciile lor; Sara a primit o vâlcă mare, care-i aduce o bucurie cămin pe Isac. Șunamita a primit la fel un copilaș, care adusă multă bucurie; văduva Sarepta a avut pâine și un lemn din plin în timp de foamete; Marta a primit pe Lazăr fratele ei; Lidia a primit mângâiere pentru întreaga ei familie.

La fel se petrec lucrurile și azi. Femeia ospitalieră nu dă lipsă de nici o binecuvântare. Experiența și diferitele cazuri arată că, cele mai binecuvântate familii în Biserica Domnului sunt cele ospitaliere.

Să învățăm în lecția noastră din această lună, a fi mai gata a ne pune căminul nostru la dispoziția lui Dumnezeu sau sărac în serviciul altora cu deplină dragoste.

OBOSEALA

(Urmare din pag. 1-a)

ticitate, batjocorite, hulite, blamate și injurate, de cei ce știu că, e dat înapoi.

Sufletele, care ar fi dorit să fie mântuite, și care ar fi căutat pe Domnul prin pocăință, acum s'au scandalizat. Cel ce a dat înapoi e o piatră de poticnire pentru ei.

Și în fine, **nu cădem de oboseală, că nu suntem singuri.** Isus spus: „Iată, Eu sunt cu voi toate zilele.” În El ne odihnim când suntem oboșiți, dar nu cădem. El ne ajută, când suntem slabi, și nu ne alungă. El ne mângâie în necazuri, ne încurajează în disperări, ne întărește în slăbiciuni și ne ține în greutăți. Cei ce au căzut de oboseală, au uitat de toate acestea și și-au pierdut credința și nădejdea.

Dintre care ești tu? Nu uită „Noi nu cădem de oboseală.”

E. Marinca

Familia, în care ajunge Farul, are lumina pentru viața creștină. Deaceia stăruie, ca în fiecare familie baptistă, să ajungă Farul Creștin.

„Domnul iubește pe cei ce se tem de El.” Ps. 147:11.

Evanghelia lui Hristos

Predică

„Căci mic nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede.” (Romani 1:16.)

Poate nicio carte nu a avut de fruntat atâtea greutăți și atâtea poziții ca Biblia. După nicio altă carte nu s'a făcut o adevărată vâtoare, ca și după Biblie, și față de nicio altă carte nu s'au găsit atâtea critici ca față de Biblie. Nu te cuvânt, ideie sau pasaj din Biblie, care să nu fi fost trecut în cuptorul criticii, cernut și întărit. Au căutat în fiecare fișă să găsească măcar cea mai mică urmă de contradicție, o idee măcar, ca apoi cu ea să poată să atace pentru discreditarea ei în lume. Dar cu toate acestea Biblia a rămas, a biruit. Ceva mai mult, a fost și sunt chiar și azi oameni care cu toate că au crezut și în Biblie, într-o măsură oarecare, totuși se rușinează de ea. În cercurile oamenilor, între prieteni, se vorbește de Evanghelia.

Nu așa a fost Ap. Pavel, ci el vorbește clar și cu tărie, că nu se rușinează de Evanghelia lui Hristos. Și dacă cercetezi cu băgare de seamă motivele pe cari le arată și pentru cari nu se rușinează de Evanghelia lui Hristos. Observați că el spune că, nu se rușinează de Evanghelia lui Hristos pentru că ea este

puterea lui Dumnezeu.

Ce mare descoperire cuprind cuvintele acestea! Lucrul acesta nu fusese cunoscut până în timpurile acelea. Pavel a ajuns să descopere o taină a veacurilor. Evanghelia lui Hristos e puterea lui Dumnezeu.

Ea e o **putere convingătoare**. Dacă ea are în paginile ei o putere tainică, și orice om, care citește Evanghelia, se va convinge de adevărul divin. Ce minunat este acest lucru, când te oprești și te adâncești cu gândul că, adevărul lucrului s'a întâmplat chiar și în tine. Adu-ți aminte, cum te-ai oprețit și ai început să citești prima dată în Evanghelia, și cum nu ai cunoscut nimic, și cum nu aveai nici cea mai mică idee de adevărul Împărăției lui Dumnezeu. Se spune că odată doi atei s'au înte-

les ca să citească Biblia și să caute să o cunoască bine, pentru ca să o poată mai bine critica și a putea mai bine lupta împotriva ei. În înțelegerea lor ei s'au hotărât să plece unul într-o parte și altul în alta și fiecare să caute să descopere în Evanghelia mai mult material de luptă împotriva ei, iar la împlinirea unui an să se întâlnească într'un loc și să-și împărtășească ce au descoperit.

Ce s'a întâmplat? La anul, cei doi prieteni s'au întâlnit într'un loc, dar la început fiecare ezita să înceapă să spună cece a făcut. La un timp unul a rupt tăcerea și spuse: „Eu, dragă prietene, trebuie să-ți spun că, în loc să pot găsi material pentru a lupta împotriva Bibliei, am fost cucerit de ea.” Celalalt, când a auzit aceasta, a sărit de gâtul prietenului său și l-a sărutat, mărturisindu-i că, același lucru i s'a întâmplat și lui, și că astăzi și el e un ucenic al Domnului Isus. Biblia i-a cucerit pe amândoi.

Astfel puterea Bibliei mai e o **putere cuceritoare**. Biblia cucerește pe cei ce o citesc, și astfel credincioșii devin atât de cuceriti încât ajung chiar fanatici în credința lor. Aceste dovezi sunt multe și foarte grăitoare. Credincioșii creștini țin mai mult chiar la viața lor la credința dobândită prin Evanghelia lui Hristos. Și e interesant că, această cucerire e până la moarte. Cei cuceriti de Evanghelia sunt până la moarte ai lui Isus.

Și puterea Evangheliei e o **putere inspiratoare**. Priviți tabloul cum primii creștini mergeau la moarte, ascultați-le melodiile cântărilor lor și ce minunat se aud! În miilocul flacărilor, în gura fiarelor sălbatice, cu capul sub sabie, în circuri, în închisori, la moarte și la chin, ei cântau și se bucurau. În furtunile acestei vieți ei se bucurau. Evanghelia le-a dat inspirație.

Apoi, în Evanghelia lui Hristos, Ap. Pavel mai spune că, ea are

secretul mântuirii.

Când factorul poștal vine și aduce plicul cu scrisoarea, suntem cuprinsi de curiozitate, că abia așteptăm să deschidem plicul și

să vedem ce cuprinde. Evanghelia lui Hristos cuprinde și ea un secret. Și acest secret e cel mai mare dar pentru tine, ascultătorul meu, și te rog foarte mult, cugetă mult la acest secret, pe care îl are Biblie. El e secretul mântuirii. Evanghelia lui Hristos îți descopere că, tu prin credința în Isus poți fi mântuit de toate păcatele tale. „Cel neprihănit va trăi prin credință.” Observați bine ce spune aici Ap. Pavel, că Evanghelia lui Hristos e puterea lui Dumnezeu, pentru mântuirea **fiecăruia care crede**. Deci ea are un secret, prin care omul poate fi mântuit. Și acest secret e credința. Dacă vei observa toate paginile Bibliei, vei observa, iubitul meu, că credința e observată și în Vechiul Testament.

Mântuirea pe care o arată Evanghelia lui Hristos e o **mântuire pentru orice om**. Prin credință, iubitul meu suflet, poți dobândi mântuirea oricâte păcate ai avea. Prin credință în Domnul Isus poate fi mântuit și criminalul și poate fi mântuit și cel cu conștiința pătată, și acel cu multe de păcate, și poți fi mântuit și tu ascultătorul meu, care după părerea ta, nu ai multe și nici prea mari păcate. Jertfa Domnului Isus e o jertfă pentru orice om.

Și Evanghelia lui Hristos descopere o mântuire **pentru orice clasă socială**. La crucea lui Isus poate fi mântuit cersetorul, tâlharul și tot aici e mântuit și avocatul, judecătorul, medicul și inginerul. La crucea lui Isus găsește mântuire orice om, din orice clasă socială. Acolo ai și tu mântuire pentru sufletul tău. Și ascultătorul meu te rog, interesează-te de sufletul tău, el e mai scump ca toate averile din lume, de aceea te rog mult nu amâna, nu lăsa de azi pe mâine, ci caută azi prin Domnul Isus mântuire pentru sufletul tău.

Și în fine Evanghelia lui Hristos e o

descoperitoare de taine.

Priviți bine cuvintele din acest text ale Ap. Pavel și veți vedea că el arată că, în Evanghelia sunt
(Continuare în pag. 5)

„FURTUL”

Hoțule! Stai să-ți spun ceva! Șa strigă odată un credincios unui om, care habar n'avea de ce sufletești.

„Ce-mi zici hoțule?” — răspunde cel grăit — „eu n'am furat nimic, să-mi zici hoț.”

„Ba, ai furat și furi frate dragă, timpul cel scump, ce ți l-a dat bunul Dumnezeu pentru mântuirea sufletului tău... asta-i o hoție mai mare decât toate furturile din lume...”

Cugetându-mă la furt, mi-am adus aminte cum adeseaori o audeam pe mama, spunând unui frate mai mic: „hoțule”. Acesta nu că fura ceva dela vecini, ci lua din ce nu era a lui, sau lua de unde era oprit pentru el. M'am silit să găsesc un alt cuvânt pentru ceice fură lucruri mai mici și de mică valoare. Cu regret însă trebuie să spun că, până acum n'am găsit. Am crezut că n'ar fi prea potrivit să faci pe cineva hoț, pentru că a luat un lucru așa de neînsemnat. După ce am pierdut speranță de a găsi un cuvânt mai potrivit referitor la furturi mici, m'am gândit să întreb frații și surorile când vor veni la biserică și poate dânsii vor ști pentru cei de mai sus un cuvânt mai nimerit. Spre mirarea mea și a tuturor n'am putut găsi un alt cuvânt pentru ceice fură... decât cunoscutul — „hoț.”

Din nou mi-a venit în minte: nu cumva noi nu ne dăm seama ce înseamnă a fura și am întrebat: „La ce spunem noi: un lucru furat?” Răspunsul a venit așa: „Tot ceace nu este al nostru și căutăm pe orice cale să ni-l însușim nouă, **este furt.**” Iar ceice fură se numesc „hoți”, orice ar fura el. „Furt” se numește luarea a zece lei și tot „furt” se numește luarea a sute și mii de lei. Se numește furt cel ce ia un ou, dacă nu-i al lui, ca și ceice ia un bou...

Dar alte categorii de furturi nu mai sunt? Presupunem că nu toți se duc se fure oi și boi; nici nu toți să duc să spargă prăvăliile comercianților, nici să jefuiască la drumuri pe călători. În privința aceasta sunt mulți oameni cinstiți. Dar ei fac altceva. De exemplu: Croitorul, a găsit de bine ca stoffa ce-a rămas dela hainele clientului, să n'o mai dea îndărăt.

Iar clientul care știe, cam cât i-a rămas, se plânge unui prieten că, i-ai furat din stofă... Iată frate croitor, cizmar, fierar și voi comercianți, etc., oprind ce nu este al vostru, este furt și cei ce fură, sunt hoți. Și furtul nu numai că este un fapt rușinos, el este și un păcat.

Furtul e un păcat contra poruncii dumnezeiești. Într'una din cele zece porunci, Dumnezeu spune: „Să nu furi.” Vă rog observați: Dumnezeu nu spune să nu furi: oi, boi, cai, mii și milioane sau alte lucruri mari. El spune: „**Să nu furi!**” Domnul Isus spune în (Luca 16:10) următoarele: „**Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mici lucruri, este nedrept și în cele mari.**”

Dacă servitorul ți-a furat 10 lei, mai poți avea încredere în el că nu va fura suta și mia? Să dea Dumnezeu bogățiile Lui la niște hoți?! Dacă noi n'avem încredere în slugile necinstite, cu atât mai mult El, care este de trei ori sfânt. Nu, fraților, Dumnezeu n'are încredere în noi și de aceea nu ne dă, pentru că noi îl furăm.

Ce ziceți Dvs. despre creștinul acela, care cu 3—4 zile înainte se gândește astfel: Duminica viitoare fiindcă este sărbătoare, am tot timpul să mă duc la nea Marin din Vodă Carol, să aranjez chestia cu cositul fâhului, etc. **O parte din creștini merg la casa de rușine să se închine Domnului, iar unii habar n'au.** Nu-i acesta un furt cu premeditație? Din zilele lui nu rupe creștinul, nu, că are lucru. Din ziua Domnului rupe fără milă. În zile de lucru se scoală la 3 și la 4 dimineața: **în ziua Domnului doarme până la 8^{1/2} și atunci până să se facă gata de a merge la casa Domnului, a pierdut ora de rugăciune.**

Iubiții mei frați creștini, judecați, ca să nu fiți judecați. Dacă legile statului pedepsesc aspru pe hoți, cu cât credeți că Dumnezeu va pedepsi pe toți aceia, cari-L fură și-L nesocotesc?

Apoi furtul e un păcat, care ne spurcă. „Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, furturile, mărturiile mincinoase,

hulele, etc. Iată lucrurile care **spurcă** pe om...” (Mat. 15:19.) Hoțul e spurcat în fața semenilor lui. Nimeni n'are încredere în el; de toți e arătat cu degetul și huiduit. Ce rușine chiar în fața oamenilor!

Da, furtul e un păcat, care ne spurcă în fața lui Dumnezeu. Feriți-vă iubiți cetitori de acest păcat, pentru că el ne închide ușa Împărăției lui Dumnezeu. „**Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.**” (Apocalipsul 21:27).

Nu lua ce nu-i al tău, că te frige dragul meu. **Mircea Cocartu**

Evanghelia lui Hristos

(Urmare din pag. 3-a)

anumite taine necunoscute, dar acum prin ea se cunosc bine.

Una din aceste taine e că, **dacă nu ești mântuit, ești pierdut.** Adică ori vei merge în cer, ori vei ajunge în iad. Nu scapi suflete dragă, de iad, numai crezând în Domnul Isus, și prin El dobândind mântuirea. Fugi, fugi de păcate, aleargă la crucea lui Isus, crede din toată inima ta și vei fi mântuit de toate păcatele tale.

O altă descoperire e **nemurirea sufletului.** Că adică la mormânt omul dispăre, nu se pierde, ci trece dintr'o lume plină de dureri în alta mult mai bună și fericită.

În fine, sunt foarte multe adevărurile, pe care le descopere Evanghelia lui Isus, citește-o, fi demn, de ea, crede-o și trăiește-o.

De Alexa Popovici

Suntem rugați din partea comunității Caransebeș, să aducem la cunoștința fraților că: **Domnul Bălgrădean Ioan, fără domiciliu original din Ardeal și Gheorghe Casianciuc din Caransebeș, se prezintă prin unele părți ca frați, cerând ajutoare. Dar ei nu fac parte din nicio biserică baptistă, frații sunt rugați să se păzească.**

De vorbă cu tinerii

Pregătiți calea Domnului

Proorocul Isaia (in cap. 40:3) vorbește și strigă tuturor să pregătească în pustie calea Domnului. Acesta e unul din cele mai de seamă lucruri, pe care trebuie să le facă un credincios. El e unul, care trebuie să pregătească în lumina aceasta calea Domnului. Această figură de vorbire arată nevoia mare de a lucra pentru

Domnul. Ea spune că, nu există cale, ba ceva mai mult, că această cale trebuie pregătită în pustie. Asta înseamnă că, de multe ori lucrarea va fi grea.

Marele explorator Stanley în dorul lui de a străbute Africa, a întâlnit în cale o pădure ecuatorială. Oamenii lui au avut foarte mult de lucru pentru a tăia un drum. Și greu a fost mult mai mare că, terburde uriașe creșteau văzând cu ochii, și prin ele erau fel de fel de șerp veninoși.

Scumpi tineri, voi sunteți nădejdea lucrării pentru a pregăti prin pustia vecinului necredinței și al nepăsării o cale Domnului. Și această cale voi o puteți pregăti printr-o viață sfântă și curată. Trăiți aici în mijlocul tuturor păcatelor. Voi nu trebuie să vă potriviți chipului vesicului acestuia, spune Ap. Pavel. Viața voastră trebuie să strălucească și să se asemene cu cea a lui Isus. Cine vă vede pe voi, să vadă prin viața voastră pe Domnul Isus.

Atunci voi mai puteți pregăti această cale prin rugăciune continuă pentru cei pierduți. Vă puteți face o listă de rugăciune. Adică să luați un număr de cunoscuți, pentru cari să vă rugați încontinuu și fără descurajare, chiar dacă ar trebui să vă rugați ani de zile, și veți vedea că Domnul îi va aduce la mântuire.

Și apoi veți putea pregăti calea Domnului prin mărturia voastră. Adică să spuneți la cei păcătoși că, Domnul Isus a murit pentru păcatele oamenilor, și oricine care crede în El, va căpăta în dar și fără niciun merit mântuirea.

„Pregătiți în pustie calea Domnului”, e graiul, care se îndreaptă spre voi tineri credincioși, tineri mântuiți. Faceți această minunată și nobilă lucrare pentru Isus, pentru Domnul gloriei divine. Plata voastră va fi mult mai mare decât vă puteți închipui, căci El va ști cum să

TINERI, SCULAȚI LA LUPTĂ!

„Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit”. Ce seamănă omul, aceea va și secera.” (Galat. 6. 7.)

Pentru a putea răzbi greutățile cari stau în viitorul vieții, omul este în tot timpul cu gândul în direcția aceea, că ce îi va aduce ziua de mâine. Dacă va fi bucurie, sau dacă va fi întristare, aceasta o știe numai Dumnezeu. Grija cea mai mare a unui tânăr este ca, să-și formeze viitorul cât se poate mai bun și mai strălucit, ca să poată trăi în fericire. Din zi și până în noapte ține o luptă continuă pentru a-și asigura fericirea în viitor.

Cu cât mai mult trebuie de luptat pentru a putea dobândi un viitor fericit pe vecie. Pentru cei cari doresc fericirea: „Sculați la luptă.”

— La ce fel de luptă? Impotri-va cui? — Ca pildă ne poate sluji un ostaș, care primește un ordin serios pentru a porni în luptă.

Ostașul desigur dacă pornește la luptă, se înarmează, ca să poată sta tare în fața dușmanului, care-l atacă.

Tot așa este și cu un tânăr, care voeste să fie fericit.

El trebuie să se lupte cu o lume plină de nelegiuiri care caută să-l prindă în mreaja ei amară.

Dacă voim ca să învingem, trebuie să luptăm. Fără luptă, nu-i cunună.

Arma noastră să fie „Cuvântul lui Dumnezeu.” Cu această armă au luptat apostolii și creștinii cei adevărați.

Acum să ne întrebăm: Suntem noi gata, să pornim o luptă crâncenă contra celui rău? Comandantul nostru Isus Hristos ne cheamă la luptă, alarma sună întruina: tinerilor desțeptați-vă, sculați-vă și înarmați-vă la luptă.

Apostolul Pavel a zis către tânărul Timotee: „Luptă-te lupta cea bună a credinței; și apucă viața vesnică la care ai fost chemat! Această chemare sună pentru fiecare tânăr și tânără în parte. (1 Tim. 6:12). Deci, dacă suntem chemați la luptă, să nu mai zăbovim, ca să nu ne apuce

răsplătească pe acei ce L-au ascultat și au făcut lucrarea Lui. Nu pierdeți niciodată din viața voastră, fără ca să lucrați la pregătirea acestei căi a Domnului, de a ajunge la inimile oamenilor.

A. P.

dușmanul. „Tineri și tinere sculați” din toată plăcerilor voastre și porniți înainte, ca să câștigați coroana vieții veșnice.

Nu uitați că, fericirea pământescă este numai o umbră. Priviți în viitorul vostru, la veșnicie.

Nu vă uitați înapoi, nu vă pară rău după ceia ce ați lăsat în Sodoma și Gomora; îndepărtați-vă privirea spre Noul Ierusalim. (II. Tim. 2:12). Cât de greu i se pare unui tânăr, să lase plăcerile lumii dar una să știm, că cerul și pământul vor trece, dar cel ce va face voia lui Dumnezeu, va trăi în veci.

Deci să curățim păcatul din inimile noastre, adică: desfrânarea, minciuna, iubirea lucrurilor deșarte, etc. Desfrânarea este un păcat grozav! Cine nu este convins de acest adevăr în sânul sufletului său, nu poate cu niciun chip să îndeplinească credincios lupta și se află în primejdie de a cădea. Se poate întâmpla și la tineri credincioși că, ei nu se lasă înfrânați și apoi deraiază de pe calea credinței, întocmai ca și un tren, care aleargă cu mare înțelălă prea mare și apoi deraiază de pe sine. „Luptă-te lupta cea bună a credinței.” Acest cuvânt să sune neîncetat la urechea tinerilor. Căci după felul de luptă va dobândi și plata. „Nu vă înșelați”, așa ne vorbește cuvântul lui Dumnezeu. Mulți se înșeală și mulți s'au înșelat grozav, neștiind felul cum trebuie să lupte un tânăr, sau o tânără pe calea credinței.

Cine voiește deci să lupte să facă tot așa, cum a făcut Ap. Pavel, care a luptat pentru adevărul Evangheliei. Citește I Cor. 9:24—27. S'a întâmplat uneori ca, unii ostași să se retragă dene front. Tot așa fac și astăzi unii tineri. Ei se înrolează în oastea lui Isus, dar câte odată mai fug și alături pe căile cele oprite, cu toate că Isus le zice: „Veniți după Mine.”

Acestor tineri le zice glasul lui Dumnezeu: „Umblați cărmuțiți de Duhul și nu împliniți noftele firii pământești.” (Gal. 5:16). Să fugim deci cu toți de păcatele tineretii, să urmărim neprihănirea, credința, pacea, împreună cu cei ce chem ne Domnul din inimă curată. Deci treziți-vă cu toți la luptă tineri răscumpărați: îndrăzniți, căci El a biruit lumea.

de C. P.

„Alergați dar în așa fel, ca să câpătați premiul.” I. Cor. 9:24.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

Un harmoniu folosit, în stare bună cu 13 registre de vânzare. Adresa: Gh. Teutsch, Timișoara IV, str. Fröbl Nr. 28.

• • •

Biserica baptistă din com. Obreja, jud. Severin, a avut o deosebită bucurie, fiind vizitată de frații din com. Ferdinand și Glimboca. Tineretul a fost frumos împodobit cu coruri, poezii, dialoguri, etc., toate spre slava lui Dumnezeu.

• • •

A doua zi de Rusaliu, un grup de frați din com. Hojvia și Șeușa au vizitat biserica baptistă din com. Ghirbom.

• • •

În ziua de 8 Iunie a. c. biserica baptistă din Turnu-Măgurele a avut o mare bucurie cu ocazia unei serbări a surorilor. Programul împodobit cu poezii, soluri, și duete, a fost condus de sora P. Cocariu, iar fr. M. Cocariu a încheiat vorbind din cuvântul Domnului despre: „Rolul femeii în biserica creștină.”

• • •

O adevărată bucurie au avut frații din com. Văcăroșova cu ocazia deschiderii casei de rugăciune. Cu ocazia acestui fericit eveniment au luat parte frații din toate părțile jud. Severin. Au vorbit frații: Petru Crăstean din Caransebeș, Răduța P. predicatorul cercului, Simion Cure, Dătru Cătană, Valeriu Seracu, Mircea Teodor. Programul a mai fost împodobit cu poezii, soluri, dialoguri, și corul mixt din Buchini. Domnul să binecuvinteze lucrările aduse în cinstea Sa.

În ziua de 9 Iunie, frații din biserica baptistă din com. Șeușa, jud. Alba, au avut o mare bucurie, fiind vizitați de fr. C. Iosif seminarist, care le-a vestit din cuvântul Domnului, iar seara au avut un frumos program al tineretului.

DELA CASERIA UNIUNEI

Mulțumim fraților, surorilor, bisericilor și comunităților, care au binevoit a trimite darurile lor benevole caseriei noastre. Intrări 1—30 Iunie a. c.

UNIUNE: Bis. bapt. Najag — Hunedoara lei 170, bis. bapt. Călărași — Turda lei 50, bis. bapt. Timișoara lei 1500, bis. bapt. Negreni lei 500, bis. bapt. Fizeș — Caraș lei 100, bis. bapt. Tebea — Hunedoara lei 80, bis. bapt. Parța lei 65, bis. bapt. Costache Negri lei 300, bis. bapt. Săhodol — Alba lei 140, bis. bapt. Căpâlna — Bihor lei 240, bis. bapt. Madel — Neamț lei 60, bis. bapt. Belu — Bihor lei 60, bis. bapt. Găbud — Alba lei 80.

MISIUNE: Bis. bapt. Timișoara lei 2600, bis. bapt. Sebeș-Alba lei 1050, Soc. Femeilor Sâncolaul Mare lei 700, bis. bapt. Binolari lei 160, Janculovici Traian lei 50, Sava Nicolae lei 300, bis. bapt. Costache Negri lei 200.

LOCALUL UNIUNEI (Birou): Hie Dârpeș Bărzava lei 120, bis. bapt. Costache Negri lei 300, bis. bapt. Timișoara lei 1500, bis. bapt. Stoborești lei 250, bis. bapt. Vișoara — Constanța lei 500, bis. bapt. Craiova lei 300, bis. bapt. Abrud lei 450. București, 30 Iunie 1941.

Casier: Prof. Th. Dârlea, Albea B. No. 10, Str. T. Speranția Nr. 152

BUCUREȘTI IV.

Cușoara cu întrebări

Întrebarea Nr. 7.

Cum se explică contradicția conținută în versetele următoare: „Și Dumnezeu vorbi cu Moise față în față, precum vorbește un om cu prietenul său” (Exod. 33, 11). „Dumnezeu zise: „Tu nu vei putea vedea fața Mea, căci omul nu poate să mă vadă și să trăiască” (Exod. 33, 20). „Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu” (Ioan 1, 20).

Valoarea expresiunii „față în față” este limitată de versetul 20, căci este totdeauna adevărat că „nimeni (în corpul său muritor) nu poate să vadă pe Dumnezeu și să trăiască.” Contradicția nu este decât aparentă, căci este spus clar că Moise a văzut delă Dumnezeu, nu era decât „asemănarea” (Numeri 12, 8) și nu Per-

soana sa reală. Dumnezeu zice în altă parte: „Voi nu văzurăți n'ci o formă, ați auzit numai o voce” (Deut. 4, 12). Astfel aceste cuvinte „față în față”, „gură în gură”, „ei văzură pe Dumnezeu”, etc. trebuie înțelese în sensul arătat mai sus (vezi Exod 24, 10—11; Isaia 6, 1, Ioan 14, 9). Pavel contrazicându-l pe Moise, a văzut pe Domnul, când a fost răpit la al treilea cer și a auzit cuvinte neauzite. Dar ce spune el de Dumnezeu mai târziu? El „locu este într-o lumină nepătrunsă, pe care n'ci un om n'a văzut-o și nici n'o poate vedea”. (I Tim. 6, 16). Va veni timpul, când îl vom vedea față în față (I Cor. 13, 12) așa cum este El. (I Ioan, 3, 2).

În ziua de 22 Iunie a. c., corul fraților din Pecica a făcut o mișcare în bisericile Bodrog și Felnac. Programul serviciilor a fost condus de fr. Pascu Cornel predicator. Dumnezeu să binecuvinteze sămânța aruncată.

Nimic nu-i mai frumos ...

de Tuft Șirliana

Nimic nu-i mai frumos pe lume,
Nimic mai sfânt pe-acest pământ
Decât pe Tine dulce nume
Să Te măresc al meu Domn sfânt.

Iubirea Ta e nesfârșită
Și plină e de milă sfântă,
Iar pacea Ta neprețuită
Alina un gând ce se frământă.

Ci'n schimbul dragostei d'vine
Hristoase Dumnezeu prea sfânt
Te rog primește delă mine
Un biet de suflet slab și frânt.

Tu fă-mă tare în credință
Să pot răbda orice durere,
Sajung prin sfântă pocăniță
La Tine dulcea mângâiere.

Tu fă să simt că nu-i pe lume
Nimic mai dulce și mai sfânt
Decât să-Ți laud sfântul nume
Cât voiu trăi pe-acest pământ.

Ți aparțin de-acuma Ție
Eu sunt al Tău, iar Tu al meu
O, când voiu trece 'n veșnicie
Rădă-mă la brațul Tău,

Că nu-i nimic mai drag și sfânt
Decât în viață-mi să-Ți servesc
Și 'n veci d'ncolo de mormânt
Cu Tine Doamne să trăiesc...

Cât de mare bucurie ne-ai face
dăcă, odată cu reînnoirea abonamentului, ne-ai mai trimite un abonament noul încercă să convingi pe cineva la aceasta.

Dela depozitul de literatură

Frații, care au comandat cărți de cântări, să mai aibe încă puțină răbdare, căci vor fi gata în curând.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Trei priviri

Un om fu odată întrebat, de ce e el întotdeauna așa voios. „Hm”, zise omul. „Eu în fiecare dimineață înainte de a mă apuca de lucru, ori să plec între oameni, arunc privirea mea la trei lucruri. Mai întâi privesc cerul și îmi aduc aminte că, ținta mea e să ajung și eu acolo. Apoi, în al doilea rând, privesc la pământ și mă gândesc de cât loc am trebuință, ca să fiu îngropat. Iar în al treilea rând privesc în jurul meu și văd o mulțime de oameni, cari o duc cu mult mai rău de cum o duc eu. (Rom, 8:28). În acest fel eu mă mângâi în suferințele mele și trăiesc în pace cu oamenii înaintea lui Dumnezeu. Ce mulți ar trebui să fie așa!

Cum stai tu față de aceste trei priviri? Cum trăiești și ce gândești tu, când vezi aceste trei lucruri? Ele sunt mari adevăruri, pe cari noi trebuie să nu le uităm niciodată.

Cu cine te asemeni?

Odată un predicator a întrebat pe un om: „Ești Dumneata pocăit?” — „Nu” răspunse acesta, „nici tâlharul de pe cruce nu a fost pocăit.”

— „Ești tu membru în vreo biserică”, — întreabă din nou predicatorul. „Contrariu Dumneata la vreun fond de binefacere, de răspândire a Evangheliei în lume?”

— Nu, pentru că nici tâlharul de pe cruce n'a contribuit cu nimic la aceste fonduri.

După câteva momente de gândire, predicatorul zise: „Deosebirea ce o pot face între tine și tâlharul de pe cruce este că, tâlharul de pe cruce era un tâlhar muribund, iar tu ești tâlhar care trăiești.”

În adevăr, foarte mulți oameni se gândesc că, pot fi mântuiți în așa fel, ca tâlharul de pe cruce. Dar aceștia uită că tâlharul e un caz rar, și moare alături de Hristos. Nimeni din acei ce în viața aceasta nu vor să audă de mântuire, cu gândul că au timp la moarte, nu vor putea avea parte de mântuire. Suflete scump, apropie-te azi de Domnul Isus cu pocăință și credință adevărată și vei căpăta imediat pacea și bucuria mântuirii.

Întâi Biblia

Se spune că, un avocat tânăr, imediat ce și-a luat licența, a mers la un avocat mai bătrân, cu rugămintea să-i împrumute cărțile de legi, pentru a le studia și el. Avocatul bătrân, când a auzit ce voia avocatul cel tânăr, îi zise: „Ai studiat Biblia?” Avocatul tânăr răspunse, că n'a citit niciodată în Biblie. Auzind aceasta avocatul bătrân, îi spuse din nou: „Atunci, du-te întâi și studiază bine Biblia,

și numai după aceasta, încearcă să studiezi cărțile legilor.”

Cel tânăr a plecat și a luat o Biblie, a citit-o și numai atunci a priceput rostul și însemnătatea ca mai întâi de toate legile, să cunoști Biblia. Ferice de cei ce cunosc cuvântul Domnului și-l trăiesc.

Prin studiul Bibliei

Adoniram Judson, care a fost cel mai mare misionar al Burmei, în tinerețe a fost un necredincios. A venit însă în viața lui o lovitură, și atunci s'a apucat și a studiat Biblia. Prin studiul ei el s'a convertit și s'a predat Domnului. După aceasta a început să audă șoapta chemării de sus pentru a merge cu Evanghelia la cei din întunec, și umbra morții. Astfel el a devenit unul din cei mai mari misionari ai creștinismului. Luther, la fel a fost unul, care numai după ce a studiat Biblia, a devenit fala și reînvierea credinței creștine.

Dacă vrei să faci mai mult în această viață pentru Dumnezeu și pentru oameni, atunci caută să cunoști mai mult cuvântul Domnului și el va produce o viață binecuvântată.

Corbul lui Noe

Corbul lui Noe, imediat după ce a fost scăpat din corabie, după terminarea potopului, nu s'a mai întors la corabie. El uitase că, prin corabie a scăpat de potop, de moarte. Tot așa de atâtea ori noi suntem exact ca și corbul lui Noe. De multe ori noi, după ce prin jertfa Domnului Isus suntem împăcați cu Tatăl și mântuiți, uităm să ne apropiem de Isus și să trăim cu El și pentru El. Uităm, și uitarea aceasta ține de multe ori an de zile.

Spune tu suflete dragă, tu nu ai uitat că, ai fost mântuit de Domnul Isus? Nu ai arătat tu această uitare, prin felul tău de viață? Nu ai dat o dovadă pentru oricine te-a văzut și te-a cunoscut că, viața ta e departe de Isus? Caută, să nu fi și tu ca și corbul lui Noe.

Creștinul din Africa

Se spune că un necredincios european fiind într-o călătorie prin Africa, s'a întâlnit cu un șef de trib, care tocmai citea Biblia. Văzând acest necredinciosul european, începu să spună africanului, că unui om, ca el îi stă rău să citească Biblia. Șeful de trib, nu a spus nimic, ci l-a luat pe necredincios, l-a dus și i-a arătat niște pietre, lângă care erau mai multe grămezi de oase și crani omenesti, și i-a mai arătat un cupitor, apoi i-a zis: „Vezi tu toate acestea? Înainte de a ajunge Biblia la noi, pe orice om ca tine, pe care-l prindeam prin

partea locului, îi tăiam capul pe pietrele acelea, îl frigeam în cuptorul ce l-ai văzut și cu toți ne ospătam din carnea lui. Dă slavă lui Dumnezeu, că a ajuns Biblia și la noi, că altfel nu te mai întorceam ai tăi. Iată ce face cunoștința cuvântului lui Dumnezeu.

Aducerea copiilor la Hristos

Un predicator avea obiceiul să, după predică să meargă întotdeauna, să viziteze o vizită unei familii. Astfel într-o Duminică, predicatorul se duse în familia unui diacon al bisericii. În această familie s'au născut trei copii, dintre cari doi au ajuns la vârstă, când trebuiau să se pocăiască. Mama din această casă fusese adânc mișcată de predica dela evanghelizare și-i spuse predicatorului: „De ce nu vin la Domnul și copiii mei? Uite doi copii din alte familii se pocăiesc cu zece zile și ei mei se interesează de tot ce se face, dar nu se hotărăsc, nu se predau lui Isus. Spune-mi, te rog de ce?” Predicatorul răspunse: „Nu să te superi, dacă am să spun ceva în fața?” „Nu”, răspunse mama. „Copiii tăi sunt reci și nepăsători pentru că și mama lor e la fel. Ai vădit-o data măcar pe unul din ei la o parte, să-l înveți și să te rogi cu el pentru mântuirea sufletului său?”

Mama a răspuns: „Nu”.

— „Ai petrecut D-ta nopți nedormite rugându-te pentru sufletele pierdute ale copiilor tăi?”

— „N e odată” — răspunse mama.

— „Copiii ei nu se pocăiesc, pentru că mama lor nu se interesează de sufletele lor”, — răspunse predicatorul.

A urmat o noapte tragică. Mama dormi toată noaptea, ci a petrecut rugăcuni, strigând cu lacrimi la Dumnezeu, ca să mântuiască pe copiii ei. „Doamnel!” striga ea, „eu nu mai pot trăi, dacă nu se pocăiesc copiii mei.” După două zi de dimineață unul din copiii ei la mama și-i spuse cu voce tremurătoare: „Dă-mi voie să merg puțin în câmp” și după puțin timp se întoarse cu porumb plin de bucurie și se aruncă în brațele mamei sale: „Mamă”, spuse ea, „am auzit, când te-ai rugat pentru mine noaptea trecută și acum eu mi-am dat viața Domnului Isus.” La biserică al doilea băiat nu a putut aștepta sfârșitul predicii și a mers la mama lui, spunea du-i cu lacrimi în ochi: „Ah, mamă scumpă, pentru prima dată te-am văzut azi noapte rugându-te pentru mine și acum eu mă predau lui Hristos. Eu ascultat rugăcunile tale.”

Cețiși și răspândiși

Farul Creștin